

S5 OBALNI

Številka 5, Letnik XI

Maj, 2007

GLASILO RK Piran S59HIJ in

RK Jadran S59CST

Glasiło Obalnih Radioamaterjev

Uredniški odbor S5 Obalni

Glavni odgovorni
urednik in urednik rubrike
tehničnih člankov:

Gregor, S53RA

Urednik informativnih
prispevkov:

Vater, S51VI

Direktorica ekspedita:

Danijela, S57NKI

Tehnični urednik in
polom strani:

Vanja, S59AV

Tisk: Rudi, S58RU

<http://fpp.hamradio.si/s5obalni/>

stran ureja:
Anka, S57ONE

Kot kaže bo glavni urednik glasilo spet nekaj časa urejal „na daljavo“. Trenutno se javljam kot 9K2/S53RA, na žalost samo na papirju in brez licence za oddajanje. Vseeno pa še moram na tem mestu obvezno zahvalit Tomiju, 9K2/S53CO ter Kuvajtskemu radioklubu 9K2RA, ki so posredovali pri poskusu pridobitve radijskega dovoljenja, a so bili tokrat državni organi nepopustljivi.

Sicer pa, z izjemo redne letne skupščine radiokluba „Jadran“ Koper, nekaj novic o HAM dogodkih iz Slovenije oziroma obalnega področja v zadnjem mesecu nisem zasledil. No, tu je bil še spomladanski sejem v Pordenonu, vse čestitke pa gredo Lojzetu, S51JN, za zveze na 47GHz.

Zagotovo se v prihodnjih mesecih v organih glasila oziroma uredništvu napovedujejo spremembe. Točno kakšne bodo, pa bomo še videli. Vsekakor potrebujemo svežih moči in novega zagona, torej že vnaprej vabljeni k sodelovanju vsi, ki bi jih to zanimalo.

73 de 9K2/S53RA (unlis : ()

IZLET NA SEJEM (PLASTIKE IN TINTE) PORDENONE, 1.MAJ 2007

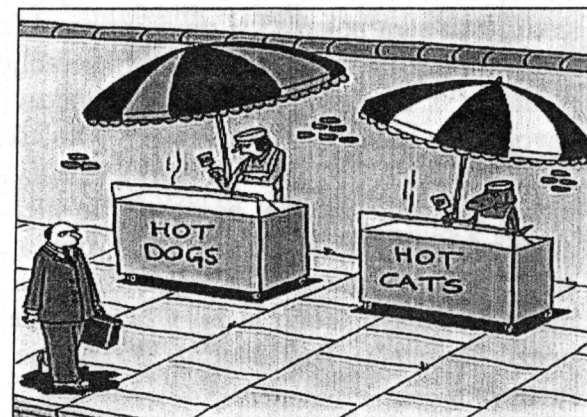
Odpravil sem se do Franka, S57JEL kjer me je najprej sprejel njegov kuža nato še boljša polovica. Frako se prikaže čez par trenutkov z glanc novo (iz trgovine) vrvjo v roki. To mu je manjkalo za napeti novo HF žičko iz sosednjega balkona. Spotoma natisneva še lističe za popust ob vstopnini, ki nam jih je poslal Marsell, S52ID. Na poti pobereva še Valterja, S51VI. Ob prijetnem klepetanju in ob normalnih cestnih razmerah nam do Pordenona čas hitro mine. Parkiramo in že

smo notri z $8-6,50 = 1,50$ Eur prihranka na karto. Pregledamo štante po dolgem in po čez, si zapomnemo par cen in opravimo nekaj nakupov.

„Če mi da leuro škonta ga vzamem, kaj praviš Valter?“

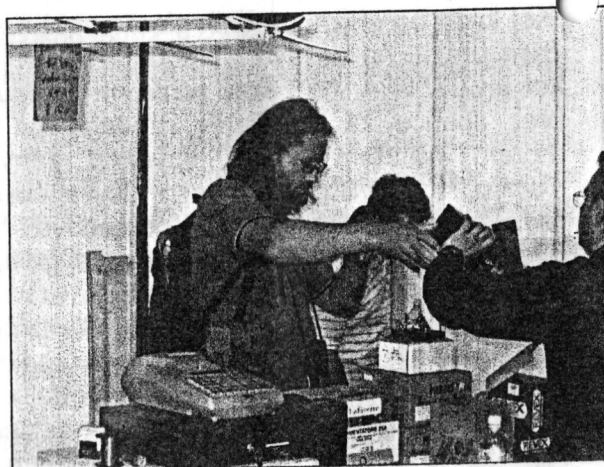
V glavnem uporabne malenkosti (npr. antenski reduktor za weierwei-a). Hitro smo ugotovili, da so eni in isti razstavljalci s poudarkom na vedno manj stvareh za samograditelje. Plastika in tinta se pa širi vsako leto bolj, kot poplava. V glavnem nas to ni razočaralo, ker poznamo trend tega sejma.

Ena gasilska, hladilnik je skrit desno spodaj.

V naslednji hali poklepetamo z Adijem, S55M, ki nam zaupa, da opravlja mučno in nehumano delo. Njegov komentar: Kdo me je prepričal v to? dam 10Eur komerkoli, ki bi me zamenjal! Smo si takoj predstavljali, da je težko viseti na enem mestu brez menjave, podobno kot na straži. Adi nam je postregal z ohlajeno pivčico, strokovno jih uničimo ob prijetnem klepetu. Ob steni ZRS separeja opazim kupe zapakiranih QSL-k, namenjenih v druge države. Tako naš Miloš, S54G pridno reducira porabo QSL biroja. Kmalu se nam pridruži še Vilko, S51XO. Naredim-o nekaj skupinskih slikic. Adi nam pokaže kaj mu je prinesel free dedek mrz: Profi roller induktor, nerabljen, pozlačen, s samostojnim (preko zobnikov in navojne palice) pomikom koleščka (kontaktorja), NOS (new old stock). Ena lepših stvari, kar sem jih videl na sejmu. In glej ga zlomka, zagledam Marsela na sosednjem štantu, stisnem gumbek na digitalcu in ga že imam za objavo. Tako je bil v biznisu, da ni opazil fotografa. Tudi Matjaž, S53AU je že med nami.

Naš Marsell: kaj pa to piše na majhno?..... zanimivo, zanimivo.

Gremo še eno rundo naokoli, usedemo se na kafe placu in se odpravimo proti domu. Na poti, nad Trstom poklepetamo z Nikijem, S57MSE/M. Dan smo zaključili pri Frankovem sosedu, ki zmeraj rad postreže po službeni dolžnosti, HI.

73' Branko, S58AW

PRVI QSO S5 – I na 47 GHz

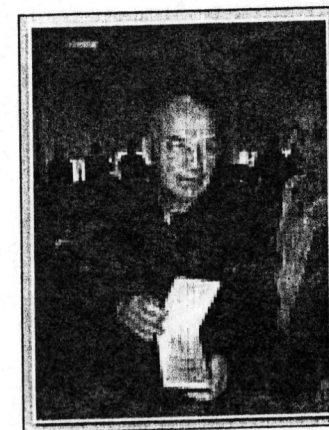
Danes, 25.04.2007 sem po predhodnem dogovoru, odšel na Malijski hrib nad Izolo, JN65TM (250 masl) in od tam naredil 5 QSOsssss s petimi italijanskimi postajami, ki so se postavile neposredno ob obali pri lagunskem mestu Bibione na JN65NP. QRB 41 km pretežno Jadranske vode.

0847	I3CLZ/3	55	55
0956	I3ZVN/3	59	59
0959	IW3IGM/3	59	55

1000	I3CDH/3	59	59
1010	IQ3BM/3	55	59

Po dolgih letih, je končno uspelo.

Lep pozdrav Lojze S51JN/p

Dragi Gigi, iskrene čestitke v imenu uredniškega odbora S5O!!

SKUPŠČINA RK JADRAN 2007

Dvanajstega maja je bila v RK Koper redna letna klubska skupščina. V sestavku bom podal osebno videnje dogodka, saj bo uradni zapisnik po pripravi na voljo tudi na spletnih straneh www.s58w.mojforum.si foruma radiokluba:

Letošnjo skupščino bi lahko opredelili kar s stavkom » Iz debelega v drobno«. Zbralo se nas je nekaj manj kot 20, kar je glede na trende zadnjih let nekako stalnica, cca 30% članstva. Nekaj udeležencev je skupščino zapustilo pred njenim zaključkom, predvsem zaradi tega, ker

se je razprava razvnela že na začetnih točkah dnevnega reda, ter zaradi drugih osebnih obveznosti. S Strani aktualnega upravnega odbora je bil prisoten le predsednik S58RU, medtem, ko sta člana UO S56RGA in S53DT bila odsotna. S56RGA je bil upravičeno odsoten zaradi službene poti v ON, S53DT je v začetku 2007 podal odstopno izjavo in se skupščine ni udeležil. Poročilo UO, ki ga je podal predsednik, je bilo sledeče:

»Poročilo za leto 2006 : Preteklo leto ni bilo izjemno leto. Vse, kar sem zapisal prejšnja leta, bi lahko tudi tokrat ponovil. Število članov ne narašča, a tudi ne upada. Problemi s koprsko občino in ZRS obstajajo. Slavnik, Poljane, Mladinska 6 so naše prednostne naloge, a za njih si vzamemo premalo časa. Klubski znaki so bili ponovno v etru samo za 3Z memorial, a uspešno. RK ni vodstvo, ampak so člani. Na to na žalost pozabljamo.«

Zapisnik skupščine za leto 2006 je bil dostavljen, po besedah predsednika, dan pred skupščino. Obsežno poročilo o delu je pripravil le S53KP o delu na področju digitalnih komunikacij. Član UO S56RGA do obljubljenega roka ni posredoval poročila, tako, da je skupščina o nalogah, ki jih je prevzel lahko sklepala le na podlagi ocene posameznikov, ki poznajo problematiko. Naloge, ki si jih je UO zadal za l. 2006 večinoma niso bile izvršene: Dela v koči na tekmovalni lokaciji Slavnik niso bila izvedena, prenova spletnih strani se ni izvedla, lokacija na Poljanah ni zaživela, antena TH7DXX ni postavljena, letni piknik RK se ni zgodil, RK ni organiziral nobenega tečaja. Pohvaliti velja ureditev klubskih evidenc in imetja in dogovorjeno delo na področju digitalnih

komunikacij. UO se v popolni sestavi ni sestel v l. 2006.

RK klub smo vsi njegovi člani, trenutno stanje dela v društvu je odraz tudi zainteresiranosti članstva in predvsem dela UO. Na predlog skupščine sem za čas trajanja enega leta sprejel članstvo v UO in sicer namesto Davorina S53DT. Menim, da je RK preveč pomemben, da bi še naprej stagniral, res pa je, da nihče sam ne more premakniti kompozicije, lahko pa vsak doda svoj delček. Program še zdaleč ni nekaj novega, je pa zagotovo zastavljen na drugačen način in z drugačnimi pogledi kot smo ga opredeljevali do sedaj.

Prepoznavnost

- Centralno spletno vstopno mesto za spletne strani. Prenovit klubske strani, objaviti zgodovino, ki je je ogromno.
- Uporaba spletnega foruma za komunikacijo.
- Dvig prepoznavnosti v lokalni skupnosti (postavitve oznake na hiši, vpis v spletne imenike turističnih organizacij, MO..)

Organiziranost

- UO, ki funkcionira, ker si to želi, odločajo managerji področij v dogovorjenih gabaritih (trenutni statut omejuje UO na tri člane)
- Vključevanje članstva v akcije in nenazadnje letno srečanje CST
- Vzpostavitev jasnih odnosov do ZRS s participiranjem in z zahtevami do sprememb, ki jih želimo.
- Vsakemu članu bomo uredili kratko spletno predstavitevno stran v okviru

CST spletnih strani, seveda, če to želi.

Socialni vidik

- Oživiti klubski dan v klubu in na valovih

Tekmovanja

- Skrb za tekmovalno lokacijo Slavnik, 3Z memorial tekmovanje, kot promocija Obalnega radioamaterstva

Izobraževanje in tehnična kultura.

- Tečaji: priprava promocijskega gradiva, ki mora biti populistično in privlačno. Tu mora vodstvo odigrati vlogo pri obisku šol. Kandidirati za sredstva za tehnično kulturo.

Finančni vidik

- Delati na pripravi prošenj za donacije in prijavljanju na razpise
- Pridobiti status, ki omogoča da se člani odločijo za donacijo dela njihove dohodnine.

Na skupščini smo se dotaknili tudi problematike glasila S5 Obalni. V preteklih letih je sodelovanje in zainteresiranost članov za glasilo izjemno majhno, predvsem z vidika udeležbe oz. sooblikovanja vsebine. 3Z Memorial 2007 bo potekal v organizaciji S58U in S58W. Odgovor S54R RK Izola na povabilo k sodelovanju še čakamo.

73 de S56C

MIRKOTOVE ZGODBE XI

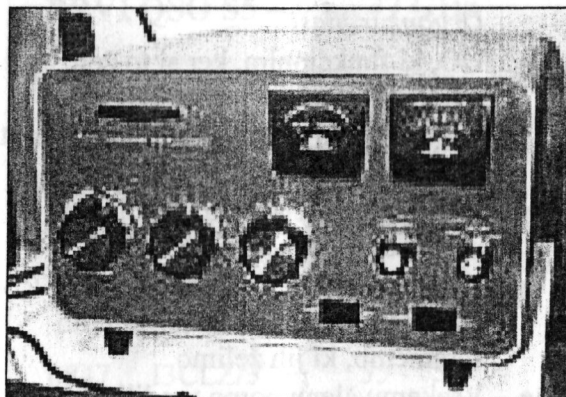
Leta zanosa

Lepo je bilo tedaj, v začetku 90-ih, biti radioamater v deželi s tedaj največjim številom radioamaterjev na 100.000 prebivalcev na svetu. Tudi naša ZRS je v tistih časih uživala tolikšen ugled, da so vsi naši predlogi - novi, prvi slovenski pravilniki o frekvenčnih obsegih, (bili smo med prvimi v Evropi, ki smo dobili nov, 70 MHz obseg), operatorskih razredih, itd. bili »požegnani« in »poštemplani« brez zapletov in kompliciranja s strani novih oblasti. Bili so to časi entuziazma, ko smo vsi bili polni energije, novih načrtov, entuziazma, ko smo vsi čutili globoko pripadnost naši Zvezi in klubom, katerih člani smo bili.

Zaradi reševanja osnovnih eksistenčnih problemov za radioamaterstvo tedaj nisem imel časa, vsaj ne toliko, kot bi želel, pa še to pravzaprav le ob vikendih, ki sem jih preživljal v Krškem in nekako samoumevno se mi je zdelo, da se včlanim v krški radioklub (YU3JPQ, YT3D), ki je s 126 člani spadal med večje slovenske klube. Poleg klubske pisarne v Krškem je klub imel zelo lepo opremljeno tekmovalno lokacijo na Čretežu, (grič nekaj kilometrov jugozahodno od Krškega, lokator JN75RW) z urejenima KV in UKV shackoma, kuhinjo, skladiščem, spalnico in veliko jedilnico, ki je gostila marsikatero družabno srečanje, 18m stolp s (tedaj) 4 el yagi za 15m obseg ter inv V za 80m ter sekcije v osnovnih šolah »Jurij Dalmatin« v Krškem (YU3DJD), OŠ Leskovec pri Krškem

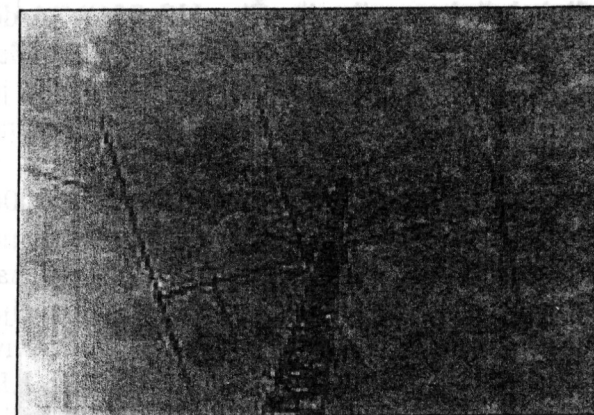
(YU3DZD), obe opremljeni s KV (FT101E) in UKV postajami, vključno s packet radiom; opremo je klubu podarilo DPM (Društvo prijateljev mladine) Krško - in sekcijo v občinskem Centru za opazovanje in alarmiranje (YU3DCM). Počutil sem se, kot bi mi »padla sekira v med«, kot pravi srbska krilatica.

V oktobru 1992, tik pred CQWW SSB tekmovanjem smo Slovenci končno dobili svoj prefiks (S5), pa sem nove čase hotel obeležiti tudi z uporabo novih tehnologij ☺. Nekje sem staknil disketo s CQA programom (avtor YU3FK, S52D), v šoli, kjer je zaposlena Marjana, so nam pa prijazno posodili PC 286-XT. O računalništvu nisem vedel tedaj še ničesar, pa je program naložil Marjanin brat ter mi napisal »plonk«, kako priti v direktorij z naloženim programom in kako program zagnati. Za iskanje tipk na tipkovnici bi sicer potreboval kužata, a ker sem delal s 100W (klubski SB-220 je bil brez cevi), prehudih pile-upov nisem imel. Sicer pa SSB nikoli ni bila »moja« vrsta dela.

SB 220

Do CQWW CW konec novembra istega leta sem skrpucal vmesnik za tipkanje postaje. V OŠ Leskovec pri Krškem so nam zopet posodili PC 286-XT, in, ko sem hotel vključiti vmesnik, z grozo ugotovim, da ima le-ta priključek za COM vrata izveden na DB-9 konektor, moj vmesnik pa je bil v DB-25 ohišju. Problem je rešil Marjanin brat, ki je iz službe prinesel DB9/DB25 adapter. Vnašanje znakov (in tipkanje postaje) z ročico je bil pravi užitek in na koncu sem celo osvojil 2. mesto WW v 15m SOSB kategoriji. Edina resna pomankljivost CQA programa je bila ta, da podpira delo le v štirih tekmovanjih (CQWW, CQ WPX, ARRL in WAE), pa sem po CQ WPX CW naslednje leto (kjer sem zopet posegel po 2. mestu v SOSB 15m) sklenil preizkusiti S56A EA88 program, ki je poleg vnašanja klicnih znakov z ročico ponujal še kup drugih »fancy« ugodnosti - krmiljenje postaje, uporabo packet radia, itd, itd... Žal pa mi vmesnik nikakor ni hotel delovati, pa sem v zadnjem trenutku »prešaltal« na K1EA CT program.

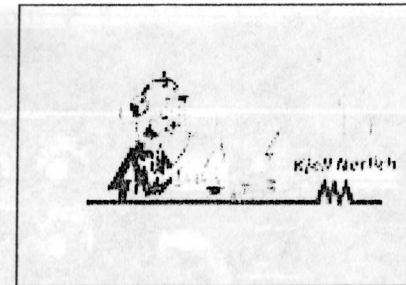

TH6DXX

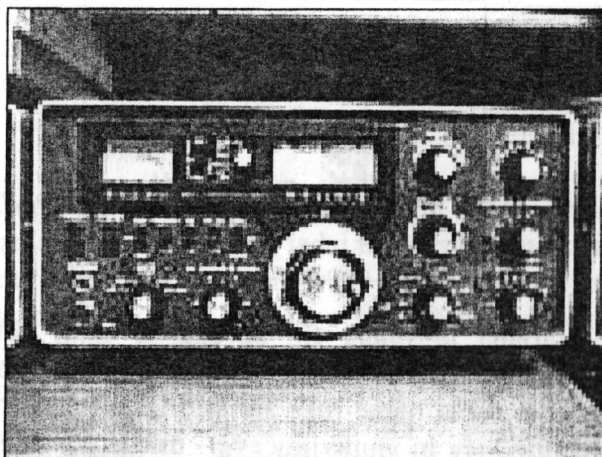
Ker je strela odbila polovico zračilnega elementa na 4 el yagi za 15m na klubskem stolpu, smo poleti 1993 yagi zamenjali s TH6DXX anteno, inv V za 80m nadomestili z dvema poševnima dipoloma v smeri severovzhoda in severozahoda ter dodali dva poševna dipola za delo na 40m. Za delo na 160m obsegu je bil postavljen četrtvalovni sloper, ki je zaradi dolžine bil privezan na sosedovo jablano, s čimer se pa sosed ni strinjal in smo ga morali umakniti. Obenem smo za SB-220 naročili nove cevi, medtem, ko smo čakali nanje pa sem v ojačevalniku napravil nekaj modifikacij in manjših popravil (vgradil močnejšo Zener diodo, zamenjal diode v VN usmerniku, napravil »mehko« tipkanje ojačevalnika, itd). Naslednje leto sem za svoj denar nabavil PK-88 TNC (v klubu so smatrali, da za packet radio za dostop na DX cluster zadostuje BayCom modem) ter vmesnik za krmiljenje Icom postaj, klub je pa primaknil denar za nabavo UX-14 kartice, ki omogoča računalniško krmiljenje IC-751A postaje. Kmalu sem prišel do spoznanja, da tudi CT program ne pokriva (podpira) vseh tekmovanj, ki so me zanimala in sem po ovinku - vmes sem testiral K8CC NA program, ki z uporabo predlog (»template«) omogoča podporo za tekmovanja, ki niso direktno podprta, se je pa zelo rad »sesedal« - naletel na N6TR TR log program, ki me je navdušil s svojo funkcionalnostjo.

Konec 1994 je nepričakovano, zaradi nekaterih banalnih podtikanj odstopil dotedanji KV manager Slavko, S57DX, ki je svoje delo opravljal res vzorno. Zaradi neobdelanih dnevnikov tedanjega »Pokala ZRS« se je Zveza nenadoma znašla v zadregi in na

prigovarjanja sekretarja Zveze (še iz YU1EX-1 in od prej sem imel nekaj izkušenj pri pregledovanju tekmovalnih dnevnikov) sem težko nalogo, (Slavc je s svojo skoraj pikolovsko natančnostjo prag kvalitete dvignil zelo visoko) prevzel nase. Izgleda, da sem delo opravil kar solidno, saj sem tudi naslednje leto, ko se je »Pokal ZRS« preimenoval v »KV prvenstvo Slovenije«, bil povabljen k sodelovanju v komisiji za pregled dnevnikov. Tedaj, leta 1995, je obdelava dnevnikov prvič bila opravljena elektronsko, ob zanimivih zapletih z javno objavo vsega poteka pregleda, vključno s sezname napak. Očitno je bilo prizadeto marsikatero samoljubje. Kmalu zatem je odstopil tudi S56A, avtor programov za obdelavo dnevnikov, (njegov odstop ni bil povezan s KVP, razlogov pa tu ne bi navajal), v zadregi, kako naprej, pa sem se nekako spontano odločil, da se naučim osnov programiranja v Pascalu, da bi lahko dodelal Marijanov program ter popravil nekatere »otroške bolezni« (»hrošče«) v delovanju programa. Izgleda, da sem v tem bil kar uspešen, saj me je še isto leto vodstvo SCC (Slovenia Contest Club) zaprosilo, da pomagam tudi pri obdelavi EUHFC in (kasneje) SCC RTTY tekmovalnih dnevnikov. Že od samega začetka 1995 mi je pri delu zvesto stal ob strani Arpi, S51AY, kasneje, ko Bojan, S51QA zaradi službenih obveznosti ni več zmožal sodelovanja v KVP tekmovalni komisiji, ga je pa zelo uspešno zamenjal naš »Bučko«, Matt, S53AU, oba pa sta me podprla tudi pri sporu s tedanjim KV managerjem dve leti nazaj in odstopu celotne stare KVP komisije. Vendar časovno to spada že v naslednjo zgodbo.

Marjana je imela (in seveda še ima) zelo bogate pedagoške izkušnje pri delu z mladimi, saj je skozi njene roke šlo kar nekaj generacij »mravljic« in »mravljincev« - imena, ki sta se oprijela mladih tečajnikov.. Po osamosvojitvi je delo z mladimi v klubu zamrlo, saj so nekateri od instruktorjev zapustili klub, S52AW pa se umaknil, da se je lahko na svoji lokaciji posvetil izgradnji svoje »dream« postaje, in Marjana mi je predlagala, da prevzamem vodenje krožka na šoli v Leskovcu pri Krškem. Za seboj sem imel kar nekaj uspešno izvedenih tečajev v Pljevljih, Titogradu in Boru in prav rad sem pristal, saj nam je vodstvo šole vedno (tudi s posojanjem računalnika, dokler klub ni nabavil svojega) v vsemu šlo na roko. Na tečajih sem vedno težil za tem, da mladi čimprej spoznajo praktično delo za postajo, pridobijo občutek, kako obsegi »dihajo«, preprosto, da se čimprej naučijo »plavati«. Za prvo »mojo« leskovško generacijo učencev je prostor v S59DZD »shacku« bil skoraj pretesen. In ravno, ko smo pričeli z delom, izvem na sestanku UO kluba za predlog, da »ker delo v klubskih PPS ni več obvezno, saj vsakdo pridobi pravico do dela na osebni radijski postaji«, klub »zastarele« postaje (FT101E, FT-225, itd) proda članom kluba. Cene so bile skorajda simbolične

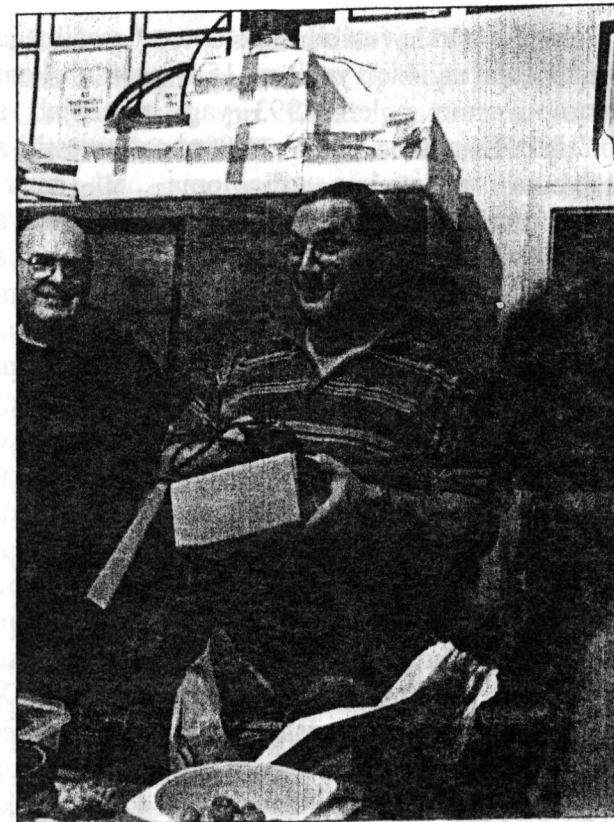
FT - 101E

(DEM 200 za FT101E, DEM 400 za enega od TS-830, itd) Seveda je to bilo že vnaprej dogovorjeno, UO kluba naj bi odločitev le »požegnal«, da bi vse bilo legalno in po predpisih. Tudi kupci so že bili znani (izbrani). Seveda sem se uprl in glasoval proti, in seveda sem s tem »nekomu« stopil na žulj. Kmalu je posameznike pričelo motiti, da na diplomah, osvojenih v tekmovanjih, piše »S50D, operator S57AD« (če se je delalo s klubske postaje, po mnenju nekaterih članov kluba naj ne bi pisalo ime operaterja, ki je tekmoval), kmalu so pričela razna podtikanja, včasih prav otročja. Recimo, le kakšen mesec po opisani »divji privatizaciji« je Marjana dobila dopis iz kluba (a le par dni prej je bila prisotna na sestanku UO kluba, kjer bi ji lahko to naročili ustno) naj zaradi bližajoče se inventure vrne v klub obe ročni radijski postaji, ki ju je na revers imela sposojene že nekaj let). Še zadnjo možnost, tečajnike v šoli seznanjati z uporabo radijskih postaj je splavala po vodi – prej smo jih lahko, seveda pod nadzorom mentorjev (Marjane in mene) učili procedure

vzpostavljanja radijskih zvez telefoniji...Tečaje (dva sva z Marjano spravila pod streho) smo, ob veliki pomoči in razumevanju s strani vodstva šole le izpeljali. A klub je (vsaka podobnost s stanjem v ZRS je namerna) zanimalo le, da od novopečenih opereterjev pobere članarino. Skratka, leta zanosa so minila in pričela je »delitev plena« - tudi širše gledano, situacija v klubu je bila le pomanjšana slika dogodkov, ki so kmalu sledili v Zvezi in širše, v družbi... In, sledil je Marjanin in moj prestop v novo okolje, v novo vzdušje, med nove prijatelje, kar si zasluži posebno zgodbo.

ŽURKA V KLUBU

V torek, 15. maja smo v RK Piran proslavili kar štiri rojstne dneve. Majski hrošči so se zbrali in organizirali žurko. Boris, S57LO in Vanja, S59AV sta praznovala skupaj 80 let, ki pa sta si jih, kot stara in preverjena prijatelja, razdelila na pol. Bratsko in pošteno! Praznovala sta tudi Franko, S57JEL in Aleš, S56IAI (leta sta si proporcionalno razdelila). Ves čas je potekal tudi kulturni program, v katerem so se bolj ali manj uspešno predstavili različni klubske violinisti. Lok se je v zgodnjih jutranjih urah ustavil pri kosti. Violina pod kostjo pa bo, po napovedih organizatorjev, igrala naslednji torek. Seveda nismo ostali samo pri godalu. Primerno ohlajena trobila, pihala in ostale steklenice so zaokrožili prijeten večer. Okrogla leta smo obdarili tako, da je Borisa mogoče priklicati tudi preko Malije, Vanja pa že od torka laufa z GPS po hostah, obalah in ostalih brezpotjih. Še enkrat vse najboljše vsem slavlencem. (UO-press(e))

...Boris in darilo....

